

„Párizs az én Bakonyom”

Zirci résztvevője is volt a nagyszabású franciaországi futóversenynek

Dr. Kovács Zalán zirci gyógyszerész elhatározta, hogy évente két félmaratonot teljesít, az egyiket idehaza, a másikat külföldön. Először az osztrák főváros, Bécs jött szóba Budapest mellett, de aztán nagyobbat álmódott...

– Az egész a véletlen műve volt – meséli a Szent Bernát Gyógyszertár szakgyógyszerésze.
– Pár éve a tavasz beköszöntével elindulok a Margit-szigeten megrendezésre kerülő Vivicittán, itt olvastam a „20 Kilomètres de Paris” elnevezésű versenyről az egyik futótársam pólóján. Többször jártam Franciaországban, s számomra mindig különleges élményt jelentett. Úgy döntöttem, benevezek a versenyre.

Nem volt a futótárs pólójára írva, de mint utóbb kiderült, a Nemzetközi Atlétikai Szövetség bronz-fokozatú versenyéről van szó, melynek tavaly közel harmincezer résztvevője volt. Kovács Zalánt ez sem tartotta vissza, sőt, amikor megtudta, hogy a verseny abban az évben indult újtára, amikor ő született, még nagyobb kedvvel jelentkezett a szervezőknél. Elmondja, hogy a nevezésnek rendkívül szigorú feltételei voltak, így például egészségügyi alkalmasságot igazoló papírt is el kellett juttatni Párizsba. Amikor ez is megtörtént, a szervezők elküldték postán a rajtszámot, hiszen ennek helyszíni átvételére – a várható résztvevői létszám miatt – az időkeret nem adott lehetőséget.

Már tavasszal megkezdődött a párizsi út szervezése, megrendelte a repülőjegyet, lefoglalta a szállást. Közben készült a második budapesti félmaratonjára, melyre szeptemberben került sor, egy hónappal a külföldi út előtt. A hazai verseny jó erőfelmérőnek bizonyult, hiszen a táv is majdnem azonos volt, Párizsban csak 1,2 kilométerrel kellett kevesebbet teljesíteni. Tovább erősítette a franciaországi versenybe vetett hitet, hogy a tavalyi félmaraton időeredményét majd öt perccel sikerült megjavítania.

A párizsi futam résztvevői létszáma nem sokkal maradt el az előző évitől. Ezúttal huszonháromezer fő állt rajthoz az Eiffel-torony lábánál. – Két órával a rajt előtt a metró tele volt futókkal, eltelt újabb egy óra, s szinte mozogni sem lehetett a helyszínen – idézi fel a verseny előtti pillanatokat Kovács Zalán.

Csoportokra osztva, négyperces különbségekkel indították a futókat, de még így sem széledtek szét, szinte egymás sarkában futottak. A zirci versenyző kiemeli, hogy nagyon kulturált volt a mezőny, vállra tett kézzel jelezték az előzési szándékot, szájról szájra terjedt, ha valaki rosszul lett futás közben.

A több mint húszezer versenyző a világ legkülönbözőbb részeiről gyűlt össze, voltak közöttük amatőrök, profik, külön élményként beszél arról, hogy afrikai futók is részt vettek a versenyen, akikről tudjuk, hogy milyen képességekkel rendelkeznek.

A belváros erdős, parkos részen rótták le az első kilométereket, a táv második fele a Szajna partján vezetett végig. Ady Endrének kis rőzsedalok égtek a lelkében, amikor itt ballagott, s a futók útját is dallamok övezték, minden kilométerre jutott egy zenekar. Bár hazánkban is találkozott már hasonlóval, a futásnak ezt a részét Zalán különösen érdekesnek találta: – Meghallottuk a zenét, s tudtuk, hogy eltelt egy újabb kilométer.

Hidakat, alagutakat szeltek át a szórt fényű, kissé szeles, de sportoláshoz ideális őszi időben, látták a pályáról a Diadalívet.

Fülében még az utcai dalok csengtek, szívében az elégedettségérzés honolt a zirci versenyzőnek, amikor átlépte a célvonalat az égbe nyúló torony lábainál. – „Ezt is

megcsináltam!” – ez volt az első érzésem. Számomra szintlépés is volt a párizsi verseny, hiszen ezt megelőzően egyetlen futólépést sem tettem meg külföldön.

Dr. Kovács Zalánt a felesége kísérte el Párizsba, akinek ezúton is köszönetét fejezi ki a segítségért, úgy érzi, nélküle nem tudta volna végigcsinálni az utat, amelyen nem csak húsz kilométer értendő... Más magyar résztvevővel nem találkozott, pedig még arra is figyelt, hogy olyan pólóban fusson, amely felfedi nemzetiségi hovatartozását.

A párizsi versenyt népszerűsítő trikót egyébként kaptak ajándékba. Lehet, hogy abban fut majd a jövő évi Vivicitán, hátha leolvassa valaki a feliratot, s megjön a kedve egy kis párizsi futáshoz...

Balról: dr. Kovács Zalán a párizsi futóversenyen. A francia főváros az első külföldi állomás volt. Szeretne minél több helyre eljutni, s futni a nagyvilágban. Jobbról: a teljesítményért járó érmmel idehaza

Így nézett ki a rajt...

Kelemen Gábor